

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВЛАДА
05 Број: 011-9828/2022
2. децембар 2022. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 02.12.2022

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
03	011-266	3/22	

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

БЕОГРАД

Влада, на основу члана 123. тачка 4. Устава Републике Србије и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћен текст), подноси Народној скупштини Предлог закона о потврђивању Уговора о изручењу између Републике Србије и Уједињених Арапских Емирата, с предлогом да се узме у претрес.

За представника Владе у Народној скупштини одређена је Маја Поповић, министар правде, а за повереника Владимир Винш, помоћник министра правде.

ПРЕДСЕДНИК

Ана Брнабић

4100322.004/30,

**ПРЕДЛОГ ЗАКОНА
О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА О ИЗРУЧЕЊУ ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ
СРБИЈЕ И УЈЕДИЊЕНИХ АРАПСКИХ ЕМИРАТА**

Члан 1.

Потврђује се Уговор о изручењу између Републике Србије и Уједињених Арапских Емирата, потписан у Абу Дабију, 11. септембра 2022. године, у оригиналу на српском, арапском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

**УГОВОР
О
ИЗРУЧЕЊУ
ИЗМЕЂУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
УЈЕДИЊЕНИХ АРАПСКИХ ЕМИРАТА**

Република Србија и Уједињени Арапски Емирати (у даљем тексту:
„Стране”),

са жељом да унапреде ефикасност сарадње између две државе у борби против криминала, засноване на узајамном уважавању суверенитета и обостраних интереса,

на основу важећих закона дотичних Страна,

сагласили су се о следећем:

**Члан 1.
Обавеза изручења**

Свака Страна је сагласна да ће изручити другој страни, на молбу и под условима предвиђеним овим уговором, свако лице које се пронађе на територији замољене стране, а које се тражи у страни молиљи, због кривичног гоњења, суђења или извршења казне, у вези са делом које подлеже изручењу, а за које је надлежна страна молиља.

**Члан 2.
Кривична дела за које се дозвољава изручење**

1. У сврху овог уговора, дела за која се дозвољава изручење су кривична дела, за која је, према праву обе стране, прописана казна затвора у трајању од најмање једне године или строжа казна.

2. Када се молба за изручење односи на лице које се тражи ради извршења казне затвора изречене за кривично дело које подлеже изручењу, изручење ће се дозволити само ако трајање казне затвора или остатак који треба да се изврши, износи најмање шест месеци.

3. За процену да ли је одређено кривично дело кажњиво по законима обе Стране, неће бити од утицаја:

1) да ли кривично дело према домаћем законодавству Страна спада у исту категорију кривичних дела или се описује истим терминима; и

2) да ли се по законима обе Стране битни елементи кривичног дела разликују, уколико је неспорно да скуп чињења или нечињења на начин описан од стране молиље, представља дело које подлеже изручењу по законима замољене стране.

4. Ако се захтев за изручење односи на више различитих дела која су кажњива према прописима обе стране, али од којих нека не испуњавају услове из ст. 1. и 2. овог члана, замољена страна ће и за ова дела моћи да одобри изручење, под условом да једно од дела испуњава услове.

5. Изручење се може дозволити и за кажњиви покушај или удруживања ради извршења, саучесништво, помагање или подстрекавање, саветовање или наручивање извршења, или саизвршилаштво пре или након извршења дела, за било које од кривичних дела на које се односи став 1. овога члана.

6. Када се изручење неког лица тражи за кривична дела која се односе на таксе, пореске, царинске и девизне прекршаје или друга фискална кривична дела, изручење се не може одбити само због тога што прописи замољене стране не прописују исту врсту такса или пореза или не садрже исту врсту прописа у области таксених и пореских, царинских и девизних прекршаја као законодавство стране молиље.

Члан 3. Обавезни разлози за одбијање

1. Изручење се на основу овог уговора неће одобрити уколико постоји једна од наведених околности:

1) ако је кривично дело за које страна молиља тражи изручење дело политичке природе;

2) ако замољена страна има озбиљне основе да сматра да се изручење тражи у сврху гоњења или кажњавања лица због расне припадности, вере, националности, етничког порекла, политичких убеђења, вероисповести, држављанства, етничког порекла, политичких ставова, пола, статуса или ако сматра да би положај тог лица био погоршан из неког од ових разлога;

3) ако се кривично дело за које се изручење тражи односи на повреду војних дужности, које не спада у кривична дела из општег права;

4) ако је лице у замољеној страни правноснажно осуђено за дело због ког се тражи његово изручење;

5) ако је кривично гоњење или извршење кривичне санкције искључено по праву било које Стране по било ком основу, укључујући застарелост или амнестију;

6) ако је лице чије се изручење тражи у страни молиљи било или би било, подвргнуто тортури или суровом, нехуманом или понижавајућем третману;

7) ако је пресуда стране молиље изречена у одсуству, а осуђено лице није благовремено било обавештено о суђењу, или није имало могућност да припреми своју одбрану, или није имало или неће имати могућност поновног суђења у његовом или њеном присуству; и

8) ако је лице чије се изручење тражи, за исто или друго кривично дело чији битни елементи представљају кривично дело за које се његово изручење тражи, издржало казну на које је осуђено, или је ослобођено од стране надлежног правосудног органа, или помиловано од стране надлежног органа.

2. У сврху овог уговора, кривичним делом политичке природе неће се сматрати:

1) кривично дело против живота или тела шефа државе или члана његове уже породице, или шефа Владе или члана његове уже породице, или било ког члана Врховног савета Уједињених Арапских Емирата или члана његове уже породице;

2) кривично дело за које обе Стране имају обавезу која проистиче из мултилатералне међународне конвенције чија је сврха спречавање или сузбијање одређене категорије кривичних дела, да или изруче тражено лице или уступе гоњење без нужног одлагања њиховим надлежним органима у сврху гоњења;

3) кривична дела убиства;

4) кривична дела која се односе на тероризам и финансирање терористичких аката; и

5) сваки покушај, подстрекавање или удруживање за извршење било ког кривичног дела из тач. 1. до 4. овога става.

3. Ако се постави питање да ли кривично дело за које се лице тражи представља кривично дело политичке природе, меродавна је одлука замољене стране.

Члан 4.

Факултативни разлози за одбијање

Изручење се може одбити у следећим случајевима:

1) ако би извршење захтева угрозило суверенитет, националну безбедност или други јавни интерес од суштинског значаја;

2) ако су надлежни органи замољене стране одлучили да не покрену или да обуставе кривично гоњење против тог лица за кривично дело за које се изручење тражи;

3) ако је у замољеној страни у току поступак против лица чије се изручење тражи у односу на кривично дело за које се тражи изручење; и

4) ако је по закону замољене стране кривично дело за које се тражи изручење извршено у целини или делимично на њеној територији.

Члан 5.

Изручење држављана

1. Свака Страна ће одбити изручење својих држављана,

2. У случају одбијања изручења сопствених држављана, замољена страна ће, на захтев стране молиље, предати предмет својим надлежним органима у сврху покретања кривичног поступка у складу са својим националним законом. У ту сврху, страна молиља ће доставити замољеној страни документа и доказе који се односе на тај случај. Страна молиља ће, на захтев, бити обавештена о свакој предузетој радњи по том питању.

Члан 6. Смртна казна

Када је кривично дело за које се изручење тражи кажњиво смртном казном по законима стране молиље, а није кажњиво смртном казном по законима замољене стране, замољена страна може да одбије изручење, осим ако страна молиља да гаранцију да смртна казна неће бити изречена или, ако буде изречена, да неће бити извршена.

Члан 7. Централни орган

1. За сврху овог уговора, централни органи ће међусобно комуницирати дипломатским путем.
2. Централни органи су:
 - 1) за Републику Србију - Министарство правде, и
 - 2) за Уједињене Арапске Емирате - Министарство правде.
3. У случају да нека од Страна промени свој централни орган, она ће у писаној форми обавестити другу Страну о тој промени, дипломатским путем.

Члан 8. Молба и пропратна документа

1. Молба за изручење се подноси у писаној форми и заједно са пратећом документацијом доставља се централном органу замољене стране дипломатским путем.
2. Уз молбу за изручење доставља се следеће:
 - 1) најпрецизнији могући опис лица које се тражи, заједно са свим осталим информацијама које могу да помогну у утврђивању идентитета, држављанства и лоцирања тог лица, укључујући скорашњу фотографију или отиске прстију, када су на располагању;
 - 2) кратак чињенични опис кривичног дела, укључујући време, место, извршење и последице кривичног дела;
 - 3) текст законских одредби које се односе на кривично дело и казну која се може изрећи за то кривично дело, као и текст законских одредаба о застарелости кривичног гоњења или извршења казне за то кривично дело;
 - 4) захтев за одузимање предмета, ако је потребно.
3. Уколико се молбом тражи изручење лица у сврху кривичног гоњења, уз молбу се, поред докумената наведених у ставу 2. овог члана, доставља и оверена копија налога за хапшење, оптужни акт или други документи који имају исто дејство, издати од стране надлежног органа стране молиље.
4. Уколико се молбом тражи изручење лица у сврху извршења казне, уз молбу се, поред докумената наведених у ставу 2. овог члана, доставља оверени препис пресуде, и:

1) ако је тражено лице осуђено али није било у затвору, изјаве о томе од стране надлежног органа; или

2) ако је тражено лице било у затвору, изјава надлежног органа која указује да је казна започета и време казне које преостаје да се одслужи.

5. Ако је тражено лице осуђено у одсуству, страна молиља ће доставити документа у којима се наводи да је то лице било уредно обавештено и да му је дата прилика да се појави и припреми своју одбрану пред судом стране молиље. У случају пресуде у одсуству, страна молиља може, на властиту иницијативу или по захтеву замољене стране, да да гаранције да ће кривични поступак против лица чије се изручење тражи бити поновљен у његовом присуству.

6. Званична молба за изручење и друга релевантна документа која поднесе страна молиља у складу са ст. 2, 3, 4. и 5. овога члана и чланом 11. овог уговора биће снабдевена потписом и печатом надлежног органа стране молиље.

Члан 9. Језик

Молба и пратећа документација, које Стране подносе, у складу са овим уговором, достављају се са преводом на званичан језик замољене стране или на енглески језик.

Члан 10. Одлука о молби за изручење

1. Замољена страна одлучује о молби за изручење у складу са процедурама предвиђеним у њеном домаћем законодавству и без одлагања обавештава страну молиљу о својој одлуци, дипломатским путем.

2. Уколико замољена страна одбије молбу за изручење, било у целости или делимично, обавестиће страну молиљу о разлозима за одбијање.

Члан 11. Додатне информације

Ако замољена страна сматра да информације и документа која су достављена уз молбу за изручење нису довољни, може да затражи да се додатне информације доставе у року од 30 (тридесет) дана или у року о коме се стране договоре. Ако страна молиља не достави додатне информације у року, сматраће се да је својевољно одустала од захтева. Страна молиља не губи право да поднесе нову молбу за изручење у односу на исто лице и исто кривично дело.

Члан 12. Привремено притварање

1. У хитним случајевима, страна молиља може да затражи привремено притварање траженог лица пре слања молбе за изручење. Такав захтев подноси се у писаној форми, на начин предвиђен у члану 7. овог уговора, преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ) или другим каналима усаглашеним између обе стране.

2. Међународна потерница се сматра захтевом за привремено притварање.

3. Молба за привремено притварање садржи информације наведене у члану 8. став 2. овог уговора, изјаву о постојању докумената наведених у члану 8. ст. 3. или 4. овог уговора и изјаву да ће званична молба за изручење траженог лица бити послата.

4. Замољена страна ће без одлагања обавестити страну молиљу о исходу њеног захтева.

5. Привремени притвор ће се укинути ако у року од 45 дана од лишења слободе траженог лица надлежни орган замољене стране не прими званичну молбу за изручење.

6. Укидање привременог притвора по ставу 5. овог члана не спречава поновно притварање и покретање поступка изручења траженог лица, ако замољена страна након тога прими званичну молбу за изручење.

Члан 13. Стицај више молби

1. Ако је више држава поднело молбе за изручење истог лица, због истог или различитих кривичних дела, замољена страна ће при доношењу одлуке о изручењу размотрити све релевантне околности, укључујући, али не ограничавајући се, на:

- 1) да ли је молба сачињена у складу са уговором;
- 2) тежину кривичних дела;
- 3) време и место извршења кривичног дела;
- 4) држављанство и уобичајено боравиште траженог лица;
- 5) датум пријема молби;
- 6) могућност даљег изручења трећој држави.

2. Замољена страна ће о одлуци из става 1. овог члана обавестити државе молиље.

Члан 14. Начело специјалности

1. Лице које се изручи по овом уговору неће бити кривично гоњено, осуђено, притворено, изручено трећој држави, или подвргнуто било којој другој мери ограничења слободе на територији стране молиље за било које кривично дело извршено пре изручења, изузев:

- 1) за кривично дело за које је изручење одобрено;
- 2) за било које друго кривично дело за које замољена страна да сагласност. Сагласност ће бити дата ако кривично дело за које се тражи, такође, подлеже изручењу по одредбама овог уговора; и
- 3) ако се лице које је изручено одрекло гаранција предвиђених у ставу 1. овог члана.

2. Уз захтев за сагласност замољене стране по овом члану, прилаже се документација наведена у члану 8. ст. 2, 3, 4. и 5. овог уговора као и записник правосудног органа са изјавом изрученог лица у погледу одрицања од начела специјалности у односу на то кривично дело.

3. Став 1. овог члана неће се применити ако је то лице имало прилику да напусти страну молиљу и није то учинило у року од 30 дана од коначног пуштања из затвора у односу на кривично дело за које је то лице било изручено или ако се то лице својеволјно вратило на територију стране молиље након што ју је напустило.

Члан 15.

Изручење у поједностављеном поступку

Замољена страна може, у складу са својим прописима, да одобри изручење у поједностављеном поступку под условом да се тражено лице изричито сагласи са оваквим начином изручења пред надлежним правосудним органом.

Члан 16.

Одлагање изручења и привремено изручење

1. Ако се против лица чије се изручење тражи, у замољеној страни води кривични поступак или у тој држави издржава казну за неко друго кривично дело, а не за оно које је предмет изручења, замољена страна може, након што одлучи да одобри изручење, да одложи предају до окончања кривичног поступка или до истека казне. Замољена страна ће обавестити страну молиљу о том одлагању.

2. Међутим, на захтев стране молиље, замољена страна може, у складу са својим националним прописима, привремено да изручи тражено лице страни молиљи како би јој омогућила да спроведе кривични поступак који је у току, уз заједнички договор о времену и начину привремене предаје. Страна молиља мора привремено изручено лице, за време боравка на њеној територији, држати у притвору и вратити замољеној страни у договореном року. Време проведено у притвору биће урачунато у казну коју ће издржавати у замољеној страни.

3. Поред случаја предвиђеног у ставу 1. овог члана, предаја изрученог лица, такође, може бити одложена и у случају када услед здравственог стања траженог лица може да угрози његов живот. У том случају, неопходно је да замољена страна достави страни молиљи детаљан лекарски извештај који је издала надлежна здравствена установа.

Члан 17.

Предаја лица које се изручује

1. Ако је замољена страна одобрила изручење, Стране ће се договорити о времену, месту и другим релевантним околностима која се односе на извршење изручења. Замољена страна ће обавестити страну молиљу о временском периоду које је изручено лице провело у притвору пре предаје.

2. Ако страна молиља не преузме лице које се изручује у року од 30 (тридесет) дана након датума договореног за извршење изручења, замољена страна ће одмах пустити лице на слободу и може да одбије нови захтев за изручење тог лица за исто кривично дело, осим у случају из става 3. овог члана.

3. Ако Страна није у могућности да преда или преузме лице које се изручује у оквиру договореног рока из разлога изван њене контроле, друга Страна ће о томе бити обавештена без одлагања. Стране ће се договорити о новом времену и месту и релевантним околностима везаним за извршење изручења. У том случају, примениће се одредбе става 2. овог члана.

Члан 18.

Урачунавање притвора у санкцију

Ако је изручено лице у замољеној страни било притворено због кривичног дела због којег је изручено, време проведено у притвору урачунаће му се у кривичну санкцију.

Члан 19.

Предаја предмета

1. Ако страна молила то тражи, замољена страна ће, у мери у којој то дозвољавају њени национални прописи, запленили предмете и инструменте кривичног дела и друге предмете који се могу употребити као доказно средство, који су пронађени на њеној територији, а у случају да изручење буде одобрено, предаће те предмете страни молиљи.

2. Када се изручење одобри, предмети наведени у ставу 1. овог члана могу се предати и у случају да изручење не може да се изврши због смрти, нестанка или бекства траженог лица, или због других разлога.

3. Замољена страна може, у циљу довршења других кривичних поступака, одложити предају горе наведених предмета до окончања тих поступака, или привремено предати те предмете под условом да се страна молила обавезе да их врати.

4. Предаја тих предмета неће утицати на легитимно право замољене стране или неке треће стране на те предмете. Тамо где та права постоје, страна молила ће, на захтев замољене стране, након окончања поступка вратити предате предмете замољеној страни без накнаде и без одлагања.

Члан 20.

Транзит

1. За транзит лица које треба да изручи трећа држава једној Страни преко територије друге Стране, Страна којој се лице изручује замолиће другу Страну за одобрење тог транзита. Молбу није потребно подносити у случају транзита ваздушним путем без планираног слетања на територију друге стране.

2. Молба за транзит преко територије стране уговорнице треба да садржи све податке из члана 8. овог уговора и мора бити поднета замољеној страни најмање 10 (десет) дана пре договореног датума за транзит.

3. Замољена страна ће, у мери у којој то није у супротности са њеним националним прописима, одобрити транзит по молби стране молиље.

4. Замољена страна може да одбије молбу за транзит преко своје територије ако се ради о лицу против којег се у тој држави води кривични поступак или је против њега изречена осуђујућа пресуда која није извршена, или ако би транзит могао да нанесе штету интересима те Стране.

5. Ако је дошло до непланираног слетања на територију друге Стране, на транзит ће се применити одредба става 1. овог члана. Та Страна може, у мери у којој то није у супротности са њеним националним прописима, задржати то лице у притвору до 48 сати, до пријема молбе за транзит.

6. У току транзита замољена страна ће лице које се спроводи држати у притвору.

Члан 21. Трошкови

1. Трошкове изручења сноси Страна на чијој територији су настали.
2. Трошкове транзита и трошкове превоза авионом сноси страна молиља.
3. У случају да су наведени трошкови ванредне природе, Стране ће се међусобно консултовати у вези њиховог измирења.

Члан 22. Решавање спорова

Сваки спор који проистекне из тумачења, примене или имплементације овог уговора биће решаван дипломатским путем, ако се централни органи о томе не договоре.

Члан 23. Однос са другим међународним уговорима

Помоћ и процедуре предвиђене овим уговором неће ослободити ниједну Страну од њених обавеза које проистичу из других међународних уговора.

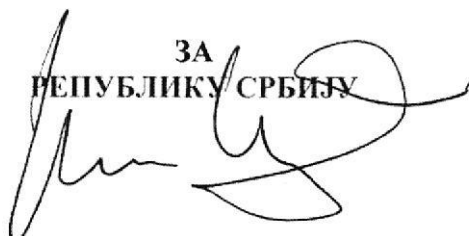
Члан 24. Потврђивање, ступање на снагу, измене и раскид

1. Овај уговор подлеже потврђивању.
2. Овај уговор ће ступити на снагу 30 (тридесет) дана након пријема последње ноте којима се уговорне стране, дипломатским путем, узајамно обавештавају о завршеном поступку потврђивања у складу са њиховим законодавством.
3. Овај уговор може бити измењен уз обострану писану сагласност Страна. Измене ступају на снагу на исти начин предвиђен за ступање на снагу овог уговора.
4. Овај уговор је закључен на неодређено време. Свака Страна може да раскине овај уговор достављањем обавештења у писаној форми. Уговор ће престати да важи по истеку 6 (шест) месеци од дана пријема обавештења о раскиду. Међутим, поступак по молби за изручење примљеној пре датума пријема обавештења о раскиду, наставиће да буде решаван по овом уговору до њеног извршења.

У потврду наведеног, доле потписани, са пуним овлашћењем својих Влада, су потписали овај уговор.

Овај уговор је сачињен у Абу Дабију дана 11. септембра 2022. године, у два оригинална примерка, сваки од њих на српском, арапском и енглеском језику, с тим да су сви текстови подједнако веродостојни. У случају неслагања у тумачењу овог уговора, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА
РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

ЗА
УЈЕДИЊЕНЕ АРАПСКЕ ЕМИРАТЕ

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Уговора о изручењу између Републике Србије и Уједињених Арапских Емирата садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, према коме је у надлежности Народне скупштине да потврђује међународне уговоре, када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ УГОВОРА

Између Републике Србије и Уједињених Арапских Емирата не постоји билатерални уговор којим би било регулисано питање правне сарадње између две државе у погледу изручења окривљених и осуђених лица.

Потврђивањем закљученог билатералног уговора о изручењу између две државе и његовим ступањем на снагу створиће се услови за чвршћу, обавезнију и ефикаснију сарадњу, како лица која се кривично гоне у једној држави или су у њој осуђена због кривичног дела, не би бекством у другу државу избегла вођење кривичног поступка или издржавање казне којаим је изречена.

Закључивање наведеног уговора допринеће и већој заштити одређених људских права и слобода када је у питању изручење окривљених и осуђених лица између две државе, јер је сарадња у овој области условљена поштовањем, односно гарантовањем одређених људских права и слобода.

III. ОЦЕНА ПОТРЕБЕ ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона неће бити потребна финансијска средства у буџету у 2022. години.

У наредним годинама средства за евентуалне трошкове везане за реализацију активности из Закона о потврђивању Уговора о изручењу између Републике Србије и Уједињених Арапских Емирата биће планирана у оквиру лимита који Министарство финансија утврђује за Министарство правде у поступку припреме и доношења Закона о буџету Републике Србије за раздео Министарства правде.